

ชื่อพื้นเมือง	ชำมะนาด
ชื่อสามัญ	Bread Flower
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Vallaris glabra</i> (L.) Kuntze
ชื่อวงศ์	APOCYNACEAE
ชื่ออื่น	ชมนาด ชำมะนาดกลาง (กลาง) ชำมะนาดฝรั่ง ดอกข้าวใหม่ (กรุงเทพฯ) อ้มสำย (เหนือ)
ลักษณะทั่วไป	ไม้เถาเลื้อย เถาแข็งมีจุดกระ เลื้อยได้ไกลถึง 6 เมตร ทุกส่วนของต้นมีน้ำยางสีขาว แต่ละเถาจะตั้งกิ่งชูตั้งจำนวนมากในแต่ละต้น
ใบ	ใบเป็นรูปไข่ปลายแหลม กว้าง 8-10 เซนติเมตร ยาว 10-15 เซนติเมตร ใบเป็นมันสีเขียวเข้ม
ดอก	เป็นดอกช่อ ดอกสีขาวอมเขียว ออกเป็นช่อตามซอกใบ ช่อละ 10-15 ดอก โคนกลีบดอกเชื่อมกันเป็นรูปถ้วยตื้นๆ ปลายแยกเป็น 5 แฉก ปลายแฉกแหลม ดอกบานมีเส้นผ่านศูนย์กลางดอก 1.5 เซนติเมตร ดอกย่อยจะทยอยกันบาน มีกลิ่นหอมคล้ายใบเตยหอม
การขยายพันธุ์	โดยการตอนกิ่ง ซึ่งพบว่าไม่ได้ผลดีหมดทุกกิ่ง เป็นต้นไม้ที่ตอนกิ่งให้ออกรากค่อนข้างยากชนิดหนึ่ง เนื่องจากกิ่งเปราะ มักจะหักเสียได้ง่าย จึงควรผูกมัดกิ่งตอนให้ดีเพื่อป้องกันลมพัดโยก การปลูกเลี้ยงชำมะนาด พบว่าชอบดินชั้นที่ระบายน้ำดี จึงต้องรดน้ำบ่อย
การกระจายพันธุ์	ชำมะนาดชอบดินชั้นที่ระบายน้ำได้ดี ชำมะนาดเป็นไม้กลางแจ้งชอบแสงแดดจัด ถ้าปลูกในที่ร่มรำไรจะออกดอกได้ไม่ดีควรรดน้ำบ่อย ๆ เพราะชำมะนาดต้องการน้ำมาก เหมาะที่จะปลูกให้ไต่ซุ้มหรือรั้ว หากปลูกในกระถางควรหมั่นตัดแต่งกิ่งเพื่อให้มีรูปทรงตั้งอยู่ได้
ประโยชน์	ปลูกเป็นไม้เลื้อยไต่ซุ้ม มีดอกใบดกเป็นมันและมีดอกหอม ดอกใช้อบแป้งรำ เครื่องหอม